

Czerwiec, tydzień 1

Temat tygodnia: Niby tacy sami, a jednak inni

Treści programowe:

Wspólnota narodowa i etniczna

Kultura innych narodów

- poznawanie kultur innych narodów poprzez wykorzystywanie książek, filmów, internetu
- poznawanie świątecznych obrzędów, zwyczajów, tradycji ludzi różnych narodowości
- akceptowanie odrębności ludzi różnych narodów.

Świat wartości

Wartości społeczno-moralne

- rozpoznawanie i nazywanie takich wartości, jak: miłość, dobro, przyjaźń, prawda, szacunek, szczęście, uczciwość, odwaga, tolerancja itp.
- niewyśmiewanie innych, niechwalenie się bogactwem
- pomaganie młodszym, starszym i tym, którzy potrzebują pomocy
- przestrzeganie norm współżycia opartych na wartościach
- akceptowanie równości praw wszystkich.

Koledzy, grupa przedszkolna

Dziecięce relacje

- dostrzeganie potrzeb innych dzieci, szanowanie ich
- uwrażliwianie na krzywdy, kłopoty, trudności innych dzieci
- pojmowanie charakteru kontaktu społecznego, jakim jest przyjaźń
- szanowanie odmienności innych dzieci
- szanowanie prywatności innych; niebranie cudzych rzeczy bez pozwolenia.

Rodzina

Rodzinne święta

- celebrowanie Dnia Dziecka (aktywny udział w organizacji wspólnych zabaw); poznawanie jego międzynarodowego charakteru.

Procesy poznawcze

Pamięć

- powtarzanie z pamięci wierszy, piosenek
- zapamiętywanie informacji po to, żeby móc je kiedyś wykorzystać.

Uwaga

- skupianie uwagi na osobach, przedmiotach, obrazkach, wyjaśnieniach, treściach przedstawionych wierszy, opowiadań
- dłuższe skupianie uwagi na wykonywanych ćwiczeniach, zadaniach, pracach plastycznych.

Aktywność językowa

Słownictwo

- nazywanie stanów emocjonalnych: *wesoły, smutny, zły, przestraszony...*

Ja

Emocje, radzenie sobie z nimi

- rozpoznawanie i przedstawianie różnych stanów emocjonalnych (złość, radość, smutek, strach, zazdrość, zawstydzenie)
- wyrażenie swoich emocji w sposób werbalny i niewerbalny
- rozpoznawanie emocji innych osób.

Początkowa nauka czytania i pisania

Słuch fonematyczny

- wyodrębnianie ze słów głosek: w nagłosie, wygłosie, śródgłosie.

Przygotowanie do czytania

- czytanie całościowe wyrazów – nazw obrazków (lub równoważników zdań).

Próby czytania

- rozpoznawanie i nazywanie małych liter i wielkich liter: a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, ł, m, n, o, p, r, s, t, u, w, z, ż
- czytanie sylab, wyrazów (o prostej budowie fonetycznej)
- układanie nazw obrazków z liter, odczytywanie ich
- czytanie krótkich tekstów o prostej budowie fonetycznej.

Przygotowanie do pisania

- odróżnianie druku od pisma
- dysponowanie sprawnością całego ciała, w tym sprawnością rąk
- wykonywanie ćwiczeń grafomotorycznych
- budzenie zainteresowania podejmowaniem prób pisania.

Pierwsze doświadczenia z pisaniem

- samodzielne pisanie liter
- próby pisania własnego imienia i nazwiska.

Elementy matematyki

Orientacja przestrzenna

- wyróżnianie kierunków na kartce papieru, posługiwanie się określeniami: *góra, dół, prawa strona, lewa strona, prawy górny róg, lewy dolny róg...*

Organizacja czasu i przestrzeni

- nazywanie kolejnych pór roku, dni tygodnia, miesięcy.

Ważenie

- poznawanie działania wagi szalkowej
- porównywanie masy przedmiotów, tworzywa przyrodniczego za pomocą wagi szalkowej, stosowanie określeń: *lżejszy od, cięższy od, waży tyle samo.*

Działalność plastyczna

Zainteresowania plastyczne

- tworzenie różnych przestrzennych kompozycji z wykorzystaniem dłoni, całego ciała
- dbanie o estetykę prac plastycznych i otoczenia, w którym powstają.

W świecie sztuki – muzyka

Muzyka i śpiew

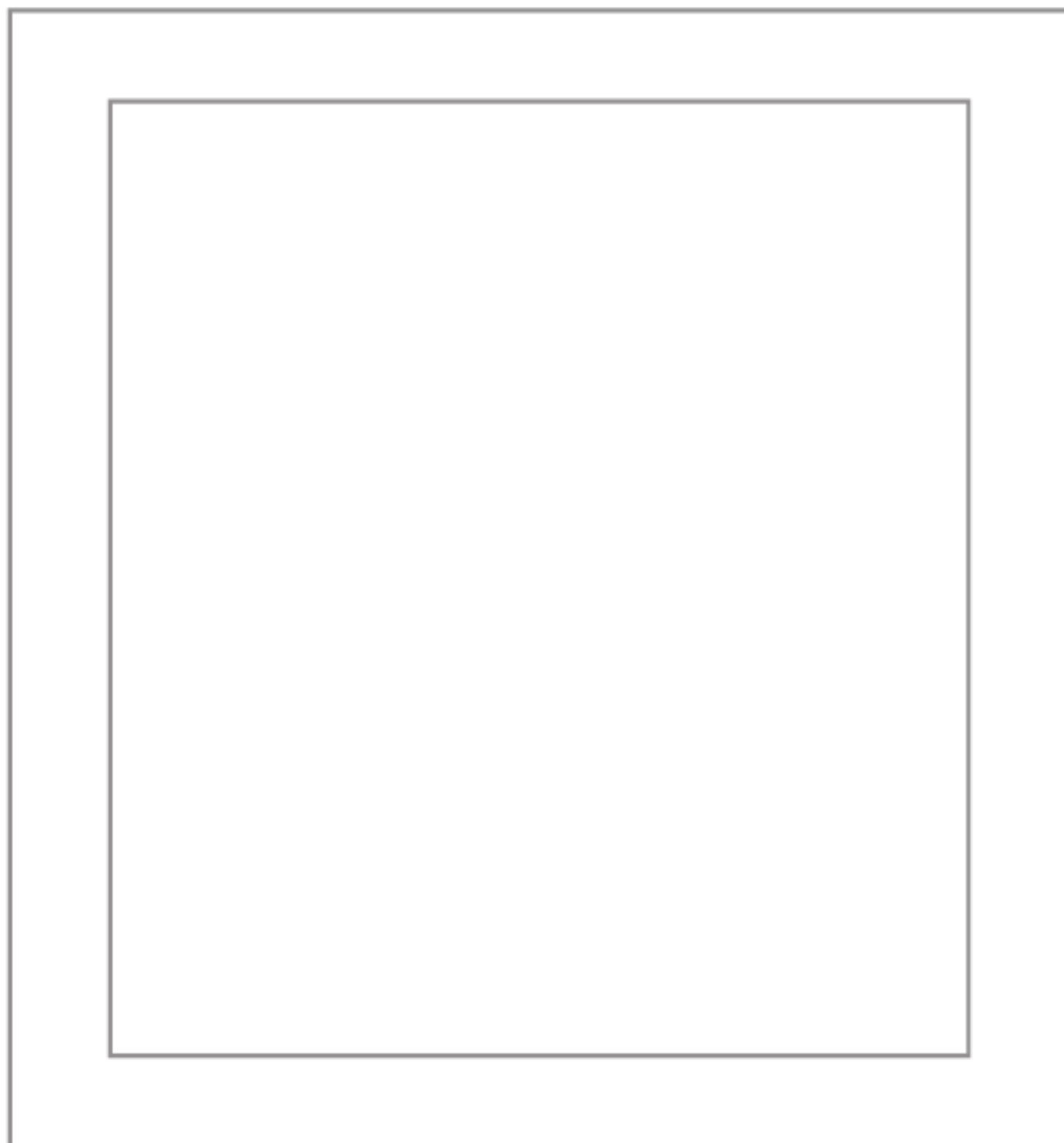
- nauka piosenek (formy ABA, ABC)
- śpiewanie (indywidualnie) poznanych piosenek.

Zamierzenia wychowawczo-dydaktyczne (cele główne):

- rozwijanie mowy,
- kształtowanie postawy tolerancji w stosunku do dzieci niepełnosprawnych,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- dostrzeganie różnic i podobieństw pomiędzy dziećmi różnych ras,
- porównywanie masy przedmiotów,
- zapoznanie z działaniem wagi szalkowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej,
- kształtowanie poczucia rytmu,
- rozwijanie zdolności wokalnych,
- wykorzystanie w pracy surowców wtórnych,
- integrowanie dzieci,
- uczestniczenie w konkursach, zabawach zręcznościowych,
- rozróżnianie emocji, przyjemnych i nieprzyjemnych, towarzyszących ludziom dorosłym i dzieciom.

Nauczycielki: Agata Majewska-Iwaniuk, Mariola Krawczyńska

Narysuj siebie w swoim ulubionym ubraniu, ze swoją ulubioną zabawką. Ramkę pokoloruj swoim ulubionym kolorem.

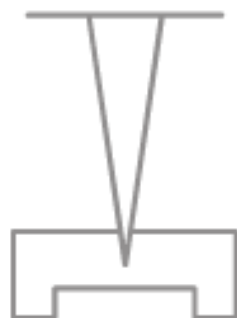
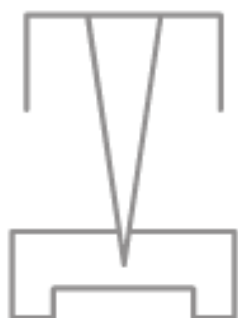
Moje imiona _____

Moje nazwisko _____

Napisz swoje imię (imiona) i nazwisko samodzielnie albo poproś o to nauczyciela.

W każdej parze pokoloruj cięższy przedmiot.

Dokończ rysować wagi według wzoru.

Wysłuchaj opowiadania Agaty Widzowskiej „Piłka dla wszystkich”. (Dziecko słucha- opowiadania i oglądaj ilustracje)

Niepelnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli.

– Brawo, Franek! – krzyczeli kibice.

– To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy.

Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno.

Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu?

– Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie.

– Opowiedz.

– W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników!

– To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada.

– Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem!

– Ojej! Zostałeś bramkarzem?

– Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników.

– Brawo!

– A wtedy on na mnie nakrzyczał...

– Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada.

– Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”.

– Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada.

– Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada.

– Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego!

Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej:

– Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega.

– To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada.

– Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek.

– Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa!

– To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec.

Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zdecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli.

– I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

Rozmowa na temat opowiadania

– Co śniło się Frankowi?

– O czym opowiadał Adzie?

– Jak zachowywali się chłopcy?

– Co zrobił ich kapitan?

– Kim został Franek na meczu?

– Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?

– Co będzie ćwiczył Franek?

– Jak oceniacie zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

Frank to kolega Ady. On opowiadał jej, co go spotkało, gdy obserwował z kuzynem, jak zawodnicy grali na boisku.

Z kim bawiła się Ada? O czym Frank opowiadał Adzie?

Piłka na boisku, a obok zawodnicy – ta gra to piłka nożna. Zawodnicy odganiaли Franka i jego kuzyna. Frankowi było z tego powodu smutno.

Potem jeden zawodnik dał Frankowi gwizdek. Frank był wtedy wesoły – bo pilnował, by zawodnicy grali prawidłowo.

Postaraj się przeczytać tekst znajdujący się pod ilustracjami dotyczącymi opowiadania

Wyjaśnienie pojęcia tolerancja

Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia.

- Czy chłopcy byli tolerancyjni?
- Czy znasz inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi o innym kolorze skóry, innego wyznania...)
- Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...?

Popatrz na obrazek. Opowiedz, co się na nim dzieje.

Odszukaj na dużym obrazku przedmioty, rośliny umieszczone na dole karty.

Odszukaj na dużym obrazku przedmioty, rośliny umieszczone na dole karty.

Oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych kontynentów.

Dziecko oglądają zdjęcia, wymienia różnice między przedstawionymi na nich dziećmi (kolor skóry, kształt oczu itd.).

Rasa żółta

Rasa czarna

Rasa biała

Zabawa uwrażliwiająca zmysł dotyku – „Badamy swoją twarz”

Dziecko za pomocą dotyku bada kształt swojej głowy, wypukłość nosa, uszu i policzków, ułożenie brwi itp.

– Jaki kształt ma głowa?

– Jakie są wasze włosy? (Proste, kręcone, miękkie...).

– Wymień części twarzy.

– Przypomnij sobie, jak wyglądają Wasi koledzy z przedszkola.

Czy są tacy sami jak wy? Czy mają taki sam kolor oczu i włosów?

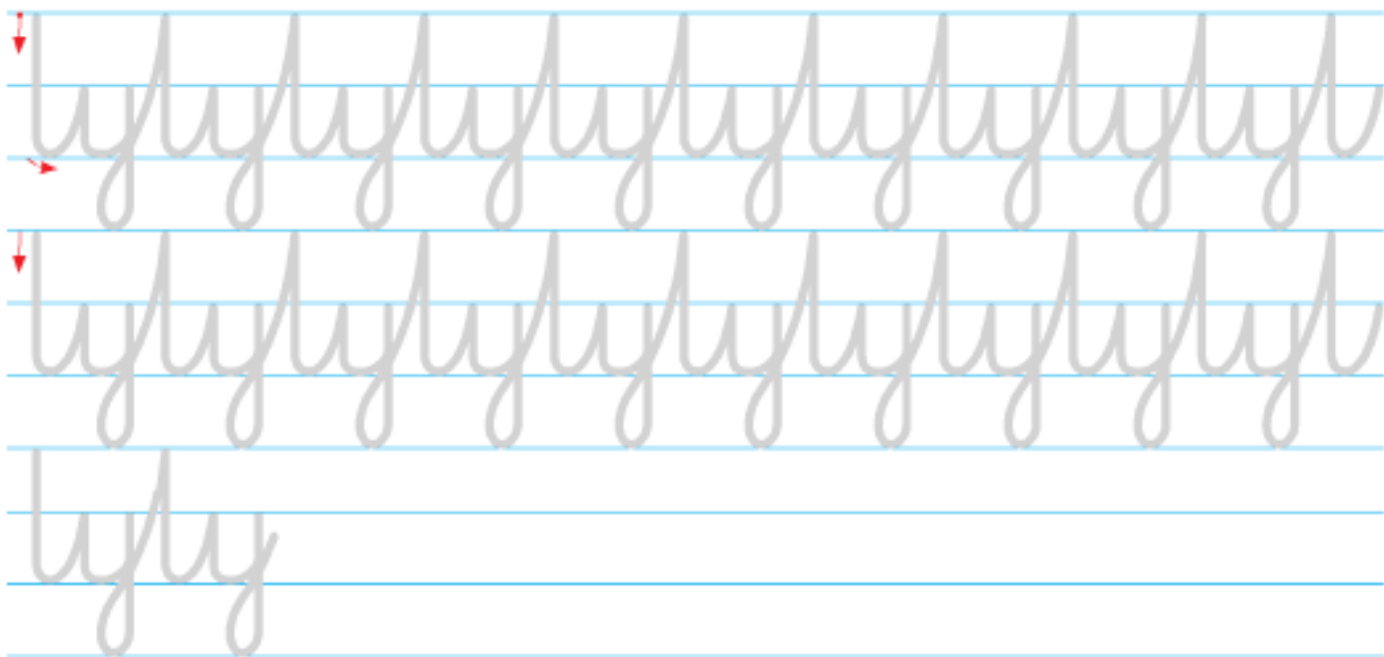
Poproście teraz mamę o zawiązanie oczu. Bez podglądania dotykajcie jej głowy. Jak możecie ją opisać? Jakiego jest kształtu? Co czujecie, gdy jej dotykacie?

Powiedz, jak Olek i Ada obchodzili Dzień Dziecka. Ułóż zdanie o każdym obrazku.

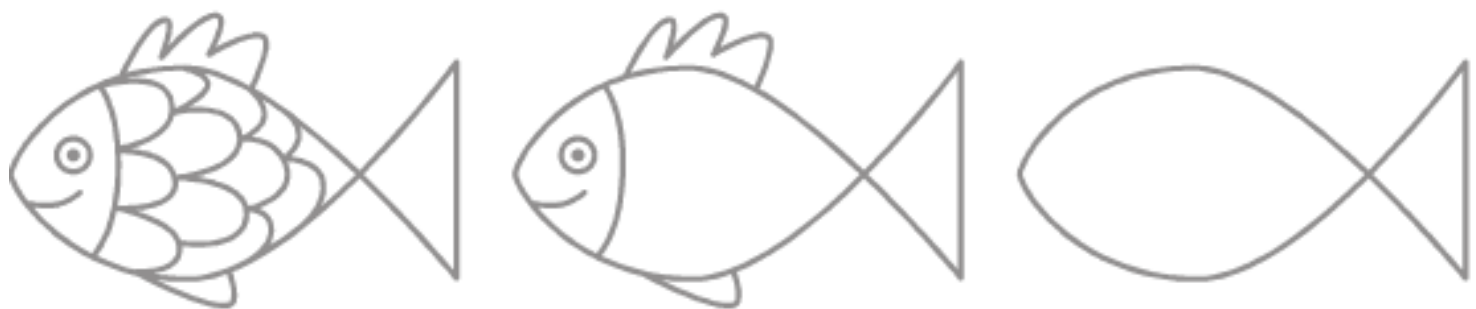
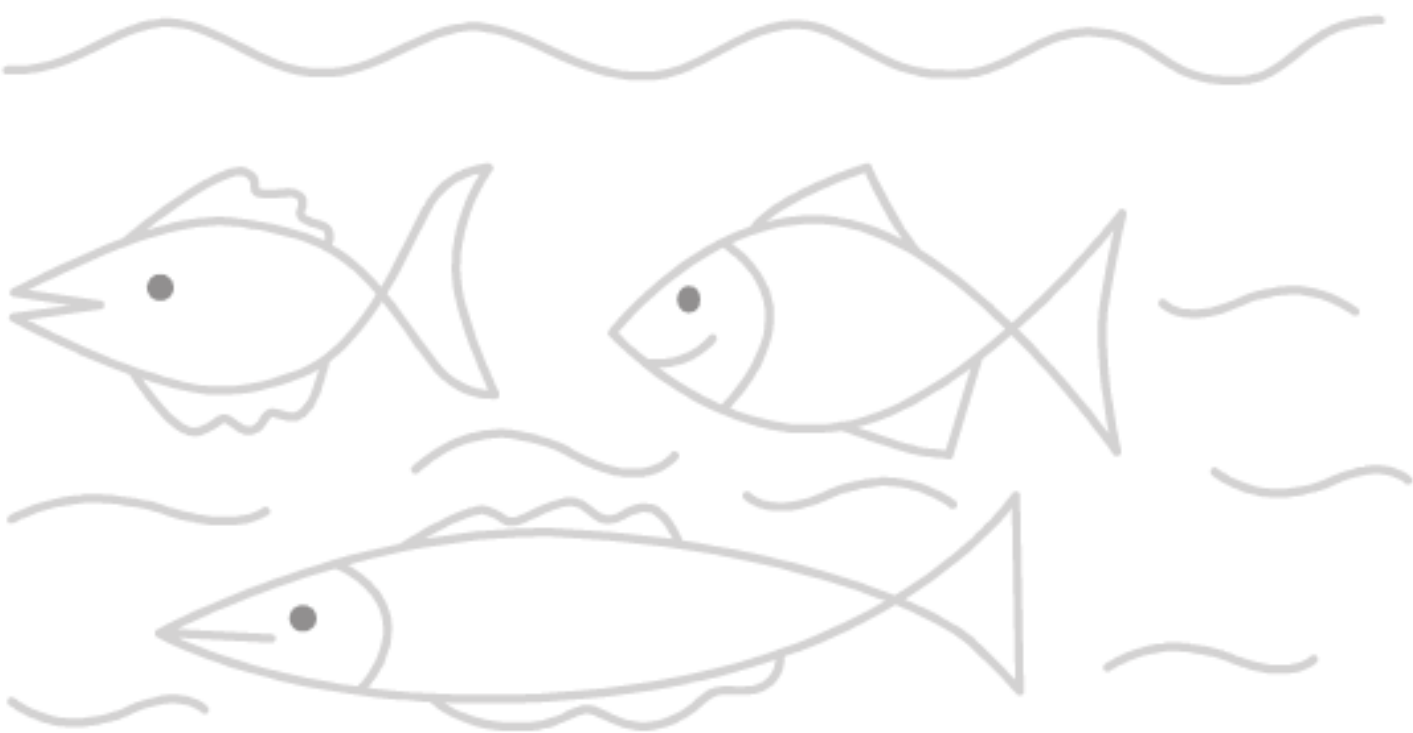

Napisz swoje imię albo niech to zrobi nauczyciel. Ozdób pole ze swoim imieniem.

Rysuj szlaczki po śladach, a potem - samodzielnie.

Rysuj ryby i fale po śladach.

Dokończ rysować ryby według wzoru. Pokoloruj je.

Propozycje zabaw plastycznych

Kilka propozycji świetnych zabaw plastycznych z tego, co macie pod ręką:

<https://ekodziecko.com/category/dzien-dziecka>

Na ten tydzień przewidziane zostało zadanie specjalne

Zadanie jest w formie fotograficznej zabawy na najbliższy tydzień (1.06-6.06.2020). Krótki opis:

Podczas roku szkolnego realizowaliśmy Innowację pedagogiczną "Czytanie na dużym ekranie".

Prosimy Was, abyście rodzice wspólnie z dziećmi wybrali się na poszukiwanie rzeczy rozpoczynających się na kolejne litery alfabetu. Zdjęcia wstawiajcie na naszej grupie Facebookowej i Messengerowej **Tygryski** lub przesyłajcie je na telefony nauczycielek z grupy. Gdy zbierzemy już cały alfabet- wszystkie zdjęcia wykorzystamy do krótkiego filmiku, który przypomni dzieciom wszystkie poznane litery.

Aby zdjęcia się nie powtarzały- możemy zająć sobie np. po 2 litery i zrobić kilka zdjęć różnym obiektom.

Dla ułatwienia podajemy **przykładowe** obiekty fotografii.

- A. arbuż, aparat
- B. balon, bocian, buda
- C. cebula, cytryna
- D. dom, droga, domino
- E. ekran
- F. flaga, foka, fotel
- G. godło, grabie, głowa
- H. hełm, hamak, hak, herbata, Hajnówka
- I. indyk, igła
- J. jajko, jeź, jabłko, jabłonka, jagody
- K. kubek, kot, kreda
- L. lizak, lody, lampa
- Ł. łokieć, łąta, łuk
- M. mak, motyl, mleko, miska
- N. nos, narty, numer
- O. owoce, oko, olej, okno
- P. pomidor, pole, plac zabaw, por
- R. rower, rakieta, ryby, ramka
- S. sałata, sok, ser
- T. torba, tort, trawa
- U. ul, ubranie, usta, umywalka
- W. wazon, waga, woda
- Z. zegar, zebra, zamek
- Ż. żreback, żrenica
- Ż. żubr, żaba, żuk, żółw

Powodzenia!